

گزارش

هم‌اندیشی اکسیو ۲۰۲۰ برگ

● **شرق:** هم‌اندیشی اکسیو ۲۰۲۰ و آسیب‌شناسی پاپوین ایران به همراه رونمایی از کتاب «اکسیو، جهان در پوست معماری» به‌کوشش ندا اکبری روز سه‌شنبه، اول دی با حضور جمععی از مدیران ارشد و معماران برجسته در اندیشگاه کتابخانه ملی برگزار شد. در ابتدای این نشست ندا اکبری با اشاره به اهمیت گفت‌وگو در پیشبرد اهداف ساختار جامعه معماری در دو لایه مختلف، با خود و با نهاد دولتی تصمیم‌گیرنده، این نشست را به عنوان نقطه شروعی برای ایجاد گفتمان و دستیابی به واژگان مشترک برای گفت‌وگویی سازنده‌تر تلقی کرد. سپس علی‌رضا امتیاز چشم‌اندازی از اکسیو ۲۰۲۰ و سرفصل‌های اکسیو دویسی ارائه کردند. در ادامه پیروز حاجی، معاون معماری و شهرسازی وزارت راه‌وشهرسازی سخنرانی کرد و ضمن بیان این مطلب که موضوع اکسیو برای کشور ایران یک فرصت توسعه است، گفت: موضوع اکسیو در دنیا یک فرصت برای جامعه جهانی است که به شعارهای جهانی بپردازد و درعین‌حال فرصتی محلی است. شعارها و تم‌های اکسیو معمولاً اصلی‌ترین چالش‌های بشری را هدف قرار می‌دهند. امسال پایداری و غذا، موضوع محوری اکسیو میلان بود و کشورهای هوشمندتر به موضوعاتی در اکسیو آبی، تولید زیاله و غذا موضوع اکسیو میلان بود. من این توفیق را داشتم‌که در اکسیو ایران شرکت کنم و استقبال از غرفه ایران برایم عجیب بود و این در طول مدت اکسیو ادامه داشت. فکر می‌کنم از تجربه اکسیوا، کارکردن در مقیاس جهانی را باید آموخت. ما آشنایی با این تناسبات جهانی نداریم. ما پیامی به پیام اکسیو نمی‌دادیم و بیشتر دانشیم ایران را معرفی می‌کردیم. سابقه و پیشینه معماری ما حرفی برای گفتن دارد که می‌توانستیم همراه تم اکسیو ارائه دهیم. کارکردن در این مقیاس برای کشور ما کار سختی بود. البته تلاش شده بود فضاى آبرومندی ایجاد شود. غرفه‌های قزاقستان، آلمان و فرانسه قابل تأمل بودند. مخصوصاً قزاقستان؛ کشوری که تا یک دهه پیش اسم جدای در عرصه جهانی از آن دیده نمی‌شد، حس کشوری را داشت که آماده چپیدن است. وی ادامه داد: بعد از اکسیو شانگهای بنا بود کیفیت را بالا ببریم. برای اولی بار مسئولان شرکت نمایشگاه‌ها این میل را نشان دادند که مسابقه برگزار کنند. این انتقاد به دولت تدبیر‌و‌امید وارد است که باید به مسیری که مسیر مدنی طی کرده بود، احترام می‌گذاشت. از آن طرف دستگاه‌های اجرایی نگران این هستند که تعهدشان به موقع اجرا نشود و توجهیاتی در آن طرف وجود داشته باشد. توجهیات را می‌پذیرم اما طرف و جامعه حرفه‌ای پذیرفته نیست که کسی سیستم حرفه‌ای خودش را دور بزند که به دور از اخلاق حرفه‌ای است و باید کاری کنیم که هیچ‌وقت اتفاق نیفتد. دوزدن مسابقات معماری سنت حسنه‌ای نیست که قابل تداوم باشد. وی در پایان گفت: کتابی که در زمینه اکسیو و توسط بخش خصوصی منتشر شده جای تقدیر دارد. هر چند وظیفه دولت بوده که این اقدام جهانی را معرفی کند و فضایی فراهم کند تا در اکسیوهای بعدی از تجربیات قبلی درس بگیریم. امیدوارم در این شرایط سیاسی خاص اساما بتوانیم در اکسیو دویسی شرکت کنیم. این کار نیازمند تدبیر دستگاه‌های دولتی و تلاش بیشتر جامعه حرفه‌ای است. سپس ایمان رئیس‌ی به نقد و بررسی کتاب «اکسیو، جهان در پوست معماری» پرداخت. حسین اسفهبودی، معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت و مدیرعامل و رئیس هیأت‌مدیره نمایشگاه‌های بین‌المللی نیز ضمن اشاره به اینکه فقط دولت‌ها می‌توانند در اکسیوها شرکت کنند و بخش خصوصی نمی‌تواند به این مقوله وارد شود، گفت: یادی می‌کنم از امریکبیر که در زمان نخست‌وزیری برای اولین‌بار در اکسیو لندن شرکت کرد و نمایشگاه موفقی برپا کرد. ما هفته پیش موزه‌ای در محل نمایشگاه افتتاح کردیم که بخشی از عکس‌های این اکسیو در آن به نمایش گذاشته شده است.

شرق: مراسم اختتامیه نخستین دوره جایزه شعر احمد شاملو، عصر دیروز، هجدهم دی در منزل او، با حضور آیدا شاملو و اهالی شعر و ادبیات برگزار شد. این دوره چهار منتخب نهایی داشت، مجموعه‌شعر «کشتی پراسرار» علی باباچاهی و «منظومه بازگشت» شمس‌لنگرودی به‌طور مشترک جایزه رتبه اول را دریافت کردند و رتبه دوم نیز باز به‌طور مشترک به «مدارک جعلی» سعدی گل‌بیانی و «اندوه تحمیلی» فرزاد آبادی تعلق گرفت. در این مراسم ابتدا آیدا شاملو با سطری از شعر شاملو «روزگار غریبی‌ست نازنین»، سخنرانی کوتاه خود را آغاز کرد و از داوران و میهمانان حاضر در مراسم قدردانی کرد. سپس محمود دولت‌آبادی، نویسنده معاصر، شعری کلاسیک از شاملو خواند که سال‌ها پیش در «کتاب هفته» منتشر شده بود و آن را نشانه‌ای از تسلط شاملو بر سنت شعر فارسی و شعر کلاسیک دانست و با نقد این تصور غالب که شاملو، فردوسی را نشناخته و

تحلیل محتوایی فیلم‌های فجر ۳۴ سینمای پاک باطعم تلخ

فرانک آرتا

دفترچه «رویکردها، راهبردها و سیاست‌های سازمان سینمایی» که اردیبهشت ۹۴ به چاپ رسید، رویکرد سازمان سینمایی به فیلم‌سازی و تمام جوانبش را تبیین کرده است. یکی از مهم‌ترین بخش‌های آن تاکید بر سیطره فضای امید در فیلم‌ها، پایان‌های بسته و نقد مشفقانه است. در فصل اول این دفترچه درباره حمایت از تولید و عرضه آثار سینمایی و سمعی و بصری (داستانی، مستند، کوتاه و انیمیشن) چنین آمده است: «رسیدن به اهداف کلان و اجرای تکالیف قانونی و حاکمیتی سازمان سینمایی، رونق و توسعه فعالیت‌های سینمایی و سمعی و بصری، اهتمام به متنوع‌سازی مضامین و گونه‌های سینمایی، افزایش سهم آثار سینمایی در سید خرید خانوار، افزایش نشاط و امید به آینده، تقویت نگاه امیدآفرین به امروز و آینده فرهنگ و جامعه ایران، خلق و توسعه امید فرهنگی و دسترسی متوازن و عادلانه همگان در سراسر کشور به فرصت تولید و مصرف محصولات سینمایی از اهداف حاکم بر حمایت از آثار سینمایی و سمعی و بصری است.

البته پیش از آن بارها از سوی رئیس‌جمهور، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس سازمان سینمایی خطاب به هنرمندان بر کلمه امید تاکید شده و اساسا هنرمندان را به ساخت آثاری با محوریت امید ترغیب کرده‌اند.

همچنین سازمان سینمایی به‌صراحت اعلام کرده از فیلم‌هایی حمایت می‌کند که محتوا و محورهای ماند «معرفی تاریخ، فرهنگ و تمدن ایرانی اسلامی، تحکیم نهاد خانواده و روابط خانوادگی و بین‌نسلی و تحکیم شخصیت نسل فردا و ابعاد هویتی نسل جوان، بهره‌گیری از دستاوردهای فرهنگی و محتوایی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس، معرفی قابلیت‌ها و جلوه‌های هویتی فرهنگ ملی، طب‌های فرهنگی قومی، فرهنگ‌های نواحی و محلی با رویکرد همبستگی و وحدت ملی، فیلم‌های فرهنگ‌ساز، امیدآفرین، شوق‌آفرین، عزت‌طلب و عقیق، تعمیق ارزش‌های اسلامی، اعتلای باورها و معارف دینی و تقویت تنجارهای فرهنگی، اجتماعی و روحیه کار جمعی و ابتکار، ارتقای افکار عمومی در سطح فرهنگ عمومی از طریق ترویج سبک زندگی مبتنی بر هویت دینی و

ملی و تقویت بنیان‌های خانواده مبتنی بر ارزش‌های دینی و ملی، اشاعه ارزش‌های دینی و ملی همچون راست‌گویی، آثا، قه‌صگو و قهرمان‌محور بدون پایان باز، فیلم‌هایی دارای فضای مفرح اجتماعی با نگاه واقع‌بینانه توأم با نگاه نقادانه، مشفقانه، منصفانه و صلحانه و…» داشته باشند.اگر بخوایم چندیده این اصول را بیان کنیم، واژه‌ای بهتر از «پاک» به ذهن متبادر نمی‌شود. ضمن اینکه با این نگاه همه فیلم‌ها باید پایان ختم به خیر شوند. اما اینکه چنین

اصولی در مرحله عمل امکان نمایش داشته باشد. کاری است سخت که حرکت روی لبه تیغ را به یاد می‌آورد. با این رویکرد بر آن شدیم نگاهی به فیلم‌های سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر بیندازیم؛ هرچند هنوز جشنواره آغاز و فیلم‌ها دیده نشده، اما با معرفی‌شدن فیلم‌ها از سوی هیات انتخاب و واکنش اعضایش و دبیر جشنواره درباره فیلم‌های راه‌یافته به بخش مسابقه، نکات حائز

اهمیتی دریافت می‌شود. در چند سال اخیر سابقه جنجال نمایش عمومی برخی از فیلم‌ها مانند عصبانی نیستم، خانه پدری، ستاخر، قصه‌ها، خانه دختر، آشغال‌های دوست‌داشتنی، من مادر هستم، خصوصی، صدسال به این سال‌ها، خرس، پریناز، مهمونی کامی، خیابان‌های آرام، یک خانواده محترم، آسمان محبوب، زادبوم و… که هرکدام سرنوشت نامتعارفی در اکران عمومی داشتند و برخی از آنها تا امروز رنگ اکران به خود ندیده‌اند، باعث شده متولیان

جوایز نخستین دوره جایزه شعر شاملو اهدا شد

شمس لنگرودی و علی باباچاهی در یک قاب

بگیرند و با این خاطره بر «جوان‌گرایی» شاملو تاکید کرد. پس از آن حافظ موسوی، دبیر نخستین دوره

شعر شاملو، گزارشی از دآوری ارائه کرد و بیانیه را خواند. علی باباچاهی، با ابراز خرسندی از اینکه در میان جمع مستقل ادبی است، گفت که چندان به جایزه رغبتی ندارد و فکر می‌کند اعلام یک نفر به‌عنوان نفر اول، تک‌آوایی و یکگی در نظام توزیع قدرت ایجاد می‌کند و بعد با انتقاد از اجرای مراسم گفت که شاید بهتر بود به‌جای ستایش از شاملو، سخنرانان بیشتر درباره جایزه حرف می‌زدند. شمس‌لنگرودی، دیگر منتخب جایزه، نیز به چند تارن ناخواسته اشاره کرد، اینکه وقتی «منظومه بازگشت» را می‌نوشته، مادرش را از دست داده و مادرش در‌ست در روز تولد شاملو، به دنیا آمده است و امروز هم که منتخب جایزه شاملو شده، تولد همسرش است و بعد، از تأثیر نویسندگان معاصر بر خودش گفت که یکی‌شان علی‌اشرف درویشان بوده است و اکنون در جمع نیز حضور دارد و با ادای احترام به این نویسنده حرف‌هایش را تمام کرد.

موازی» (اصغر نعیمی) سراغ یکی از اعضای هیات انتخاب رفت. از میان هفت عضو هیات انتخاب، فقط یک عضو هیات با شرط اینکه نامش فاش نشود درباره هریک از آثار توضیح داد. این عضو هیات انتخاب گفت: «فقط دو فیلم «رگ خواب» و «فراری» را هیات انتخاب ندیدند. بقیه فیلم‌ها هم با نرسیدن یا دست‌اندرکاران آن علاقه نداشتند، دیده شوند. نسخه ارائه‌شده فیلم «دراکولا» نسخه کاملی نبود و در این نسخه هم فیلم واقعا کیفیت لازم برای حضور در بخش مسابقه را نداشت و با اکثریت آرا رد شد. شاید اگر نسخه کامل می‌رسید، شرایط فرق می‌کرد.»

شاهین‌آبادی حذف برخی از آثار، ازجمله «خشکسالی و دروغ» به دلیل ممیزی، پرسش دیگر «نسیم آنلاین» بود که این عضو هیات انتخاب گفت: «تمامی فیلم‌های برگزیده‌شده برای بازبینی به اداره نظارت و ارزشیابی ارائه شدند. طبیعی است که این نهاد نظارتی باید آنها را بازبینی می‌کرد. هم فیلم‌های اول و هم فیلم‌های بخش مسابقه به وسیله اداره نظارت دیده می‌شوند.» ضمن اینکه درباره حذف فیلم «سایه‌های موازی» به دلیل اشارات سیاسی در فیلم، گفت: «منی‌خواهم فیلم به فیلم حرف بزنم. اما ما فقط براساس کیفیت ساختاری- محتوایی آثار به انتخاب دست زدیم و ممیزی کار ما نبود». همچنین فیلمی در بخش نگاه اول قرار بود که در فهرست فیلم‌های انتخابی قرار بگیرد، اما هم‌زمان با رونمایی فیلم‌های «نگاه نو» در نشست دبیر جشنواره، نام فیلم از میان اسامی حذف شد؛ گفته می‌شود مضمون این فیلم شبانه‌برانگیز بوده است؛ به‌طوری‌که رابطه زن و مرد را در فیلم به طور واضح شرعی اعلام نکرده است. فیلم «چار ممیزی شد» در نه‌های تصمیم‌گیری درباره آن به اداره نظارت موکول شده است.

سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر تلاش کنند منطق بر معیارهای تصریح‌شده در دفترچه مذکور به فیلم‌ها فرصت عرض‌اندام دهند تا ضمن عبور موقت از جشنواره، فیلم‌ها در اکران عمومی هم سلامت باشند و حساسیت‌های اراده‌های خارج از سینما را تحریک نکنند.

تلخی سیاسی ممنوع!

برای مثال ابراز نظر علنی فریدون جیرانی، یکی از اعضای هیات انتخاب، در برنامه تلویزیونی «سینمای

ایران» - پنجشنبه ۱۷ دی- درباره محتوای فیلم‌ها حائز اهمیت است. او گفت: «امسال برخی از فیلم‌ها نگاه تلخی داشتند. البته تلخی فیلم‌های امسال از نگاه اجتماعی فیلم‌سازان می‌آید، نه نگاه سیاسی. من از دیدن فیلم‌های نگاه نو ترسیدم. به نظر من نسل چهارم و پنجم فیلم‌سازان دارند از نسل‌های گذشته جلو می‌زنند. بهتر است نسل‌های قبل‌تر دوباره به سینمای‌شان نگاه کنند، چون

نسل چهارم و پنجم با سینما و جامعه روز همگام‌تر پیش می‌روند.» همین که فیلم‌ها تلخی اجتماعی دارند و نه سیاسی، برگ برنده دبیر جشنواره محسوب می‌شود. از سوی دیگر خبرنگار «نسیم آنلاین» برای دانستن درباره علت انتخاب‌نشدن برخی فیلم‌های متعلق به چهره‌های شناخته‌شده کارگردانی یا بازیگری ازجمله «دراکولا» (رضا عطاران)، «فراری (علیرضا داوودنژاد)»، «رگ خواب» (احمد نعمت‌الله)، «نیم‌رخ‌ها» (ایرج کریمی) و «سایه‌های

جسب و فیجی

چه خوب بودیم

است. محبوبیتی که این صنعت- هنر را نه فقط در سالان تاریک سینما، بلکه در بیرون آن هم، برای مخاطبانش رؤیایی خواستنی کرده که با حضور بازیگران فوق ستاره‌اش در حاشیه‌هایی گاهی جذاب‌تر از متن، پشتوانه اقتصادی قابل‌توجهی را ساخته است. سوال بعدی اما اینکه چرا ژولیت بینوش؟ جواب این پرسش را در پاسخ پرسشی دیگر جست‌وجو کردیم، اگر بینوش نه پس چه کسی؟ دو نام دیگر بلافاصله از ذهنم گذشت، «زاراد دیرپاو» و «ژان رنو». تا آنجا که می‌دانم بینوش جایزه اسکار را برده و آن دو دیگر نه و این در جریان جهانی سینما که اسکار را مهم‌ترین رخداد سالانه سینما در حوزه اقتصادی- صنعتی آن به‌عنوان یک سنجه تثبیت کرده، برگ برنده‌ای است که ژولیت بینوش دارد و آن دو نفر دیگر ندارند.

هنر

زیر آسمان فیروزهای

استغفای حسینی را نمی‌پذیرم

● **شرق:**محمد حیدری، دبیر جشنواره فیلم فجر، ضمن عذرخواهی از محسن امیریوسفی، استغفای شهاب حسینی را نپذیرفت. دبیر سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر که در برنامه «سینمای ایران» پنجشنبه ۱۶ دی حضور یافت، به حواشی پیش آمده درباره فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» پاسخ داد. حیدری با اشاره به استغفای شهاب حسینی از مشاوری دبیر جشنواره فیلم فجر، اضافه کرد: «گاهی از برخی کلمات برداشت‌های دیگری می‌شود. من در نشست خبری اعلام کردم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» معضل شده و منظورم این بود که این فیلم هر دوره به جشنواره ارائه می‌شود و نتوانسته وارد جشنواره شود. اگر آقای امیریوسفی از این صحبت من دلگیری پیدا کرده‌اند، عذرخواهی می‌کنم. این فیلم در دوره‌های قبلی جشنواره ارائه شده و نتوانسته بود پروانه نمایش بگیرد. ازاین‌رو نمی‌توانست در جشنواره باشد. درباره استغفای آقای حسینی باید بگویم ایشان استغفای خود را به مطبوعات دادند و این استعفا از نظر ما پذیرفته نیست. شهاب حسینی در‌حال در جشنواره هستند و اصلا جشنواره برای هنرمندان است»

معرفی «جایزه کتاب سال غزل»

● برگزیده دومین دوره «جایزه کتاب سال غزل ایران» معرفی شد. به گزارش ایسا، در بخش کتاب سال این جایزه، کبری موسوی قهفرخی با دو مجموعه «می‌شکر» و «غروب پا به ماه» برگزیده شد. در بخش ویژه هم هیچ برگزیده‌ای معرفی نشد. در متن بیانیه پایانی دومین دوره «جایزه کتاب سال غزل ایران» آمده است: «دومین دوره جایزه کتاب سال غزل، با سیاست‌گذاری از جامعه ادبی و رسانه‌ای کشور و با معرفی برگزیدگان هیات داوران محترم این دوره، به کار خود پایان می‌دهد؛ تا آینده‌ای و دوره‌ای دیگر... همان‌گونه که در دور نخست هم تاکید شد، این حرکت خودجوش و مستقل ادبی که بنا بر احساس وظیفه و نیازی، به‌همت گروهی از شاعران شکل گرفت، امید دارد که دوره‌های بعدی، با هم‌افزایی تمامی فرهیختگانی که نسبت به فرهنگ جامعه خویش تعلق‌خاطر و تعهدی احساس می‌کنند، گام‌ای درخشان‌تری را بنیماید. هیات داوران جایزه مستقل کتاب سال غزل، با تاکید بر این نکته که این جایزه در سیر تکوینی خویش، تمام تلاش خود را به‌کار خواهد گرفت که علاوه‌بر پیش‌فرض‌های رسمی تعیین‌شده، از هرگونه جانبداری در زمینه گرایش‌های موجود در زمینه این گونه شعری، بپرهیزد. با این اوصاف و با تاکید بر اینکه بررسی ابرجام‌شده، محدود به مسائل زمانی را در حوزه تره مجموعه‌های غزل و در چارچوب آیین‌نامه اعلام‌شده در نظر گرفته و بی‌شک، معرف همه بضاعت جامعه ادبی کشور در این حوزه نیست، نتیجه دآوری نخستین دوره را به شرح زیر اعلام می‌کند: از میان نامزدهای دومین دوره این جایزه در بخش کتاب سال (ویژه کتاب‌های منتشرشده در سال‌های ۹۲ و ۹۳) کبری موسوی قهفرخی که با دو مجموعه «می‌شکر» و «غروب پا به ماه» در این دوره از جایزه شرکت کرده بود، حائز دریافت تندیس جایزه غزل معرفی می‌شود. شیرین خسروی، سعید حیدری ساوچی و مهدی زارعی با مجموعه غزل‌هایی، دیگر نامزدهای جایزه غزل در دومین دوره بودند. حامد ابراهیم‌پور، علیرضا بهرامی، صالح سجادی، محمدرضا شالان‌فان و مجید معارف‌وند، دآوری آثار این بخش را برعهده داشته‌اند. هیات داوران این بخش از جایزه همچنین ابراز امیدواری کرده‌اند که شرایط نشر و شعر کشور به‌گونه‌ای بیش رود که در دوره‌های آینده جایزه، حضور مجموعه‌هایی موفق‌تر و متناسب‌تر با سیر تکوینی غزل معاصر را به‌دور از موج‌ها و هیجان‌های مقطعی شاهد باشیم.

اعتراض خانواده شهید جهان‌آرا

● **شرق:** خانواده شهید سیدمحمد جهان‌آرا، نمایش تصویر این فرمانده را غیرواقعی و تحریف‌شده دانستند. سیدمحمدحسین جهان‌آرا، برادر شهید جهان‌آرا به تسنیم گفت: «آیا ماه امسال جلسه‌ای با نماینده آقای سرافراز، رئیس صداوسیما و عوامل سریال کیمیا در موزه صبا داشتیم و مفصل درباره بخش‌های مرتبط با شهید جهان‌آرا در این سریال صحبت و با توجه به دیالوگ‌های نوشته‌شده، مخالفت خود را با این سکانس‌ها اعلام کردیم؟ جهان‌آرا ادامه داد: «در آن جلسه عوامل سریال قول دادند سکانس‌ها و دیالوگ‌های منتسب به محمد را از سریال حذف کنند، ولی به ظاهر مسئله را با حذف صرف نام شهید جهان‌آرا از متن فیلم‌نامه حذف کردند، بااین‌حال برای همگان کاملاً مشخص است که آقای حامد بهداد که از هنرپیشه‌های خوب کشور است، نقش چک‌سی را ایفا می‌کند. تصویری که از محمد در سریال کیمیا به نمایش درآمده، تصویریک انسان بلا تکلیف و مستاصل است، درحالی‌که دیالوگ‌هایی چون «منی‌دانم چکار می‌کنم؟» یا «نی‌توانیم معجزه‌کنیم» متعلق به او نیست و هرگز کسی از زبان محمد چنین سخانی نشنیده است».او دراین‌باره به ذکر خاطره‌ای پرداخت: «در زمان اشغال خرمشهر توسط بعثی‌ها، شهید رجایی با محمد تماس گرفت که هیچ‌کس برای نجات شهر کمک نمی‌کند و باید خودتان هرکاری می‌توانید انجام دهید. بنابراین محمد تکلیف خود را در قضیه جنگ کاملاً می‌دانست. به‌گواهی بسیاری از هم‌زمان شهید جهان‌آرا، محمد حتی در سخت‌ترین شرایط که رزمندگان ما در صحنه نبرد نابرابر با دشمن در حال شهید شدن بودند. با امیدواری می‌گفت تا خدا و امام را داریم غصه نداریم و اگر ایمان‌مان سقوط نکند دوباره شهر را به‌دست می‌آوریم».